

Children's Mission

WITH THE LORD FOR THE CHILDREN

UKRAINE

Stemmer fra krigens børn s. 3

KENYA

Sådan blev geder til en skole s. 6-7

FILIPPINERNE

Xians vej til et smukt smil s. 10

NR 4 2025

Children's Mission

Indhold

- 2 Leder
- 3 Moldova
- 4-5 Ukraine
- 6-7 Kenya
- 8 Uganda
- 9 Bangladesh
- 10-11 Filippinerne

DANMARK

**CHILDREN'S MISSION
SKANDINAVISK BØRNEMISSION**

POSTADRESSE:

Brobyvej 72, 2650 Hvidovre

TELEFON: 53537304

E-MAIL: info@childrensmmission.dk

WEB: www.childrensmmission.dk

CVR-NR.: 1750 1682

BESTYRELSE

Peter Thomsen, Arne Panduro,
Bo Wallenberg

BANK:

Nordea, Søborg Afdeling
Reg. nr.: 2256
Konto nr.: 6445 550 599

MOBILEPAY: 80574

GIRO: 921-6464

FØROYAR

**SKANDINAVISKA
BARNAMISSIONIN**

POSTADRESSE:

Skandinaviska Barnamissionin,
Føroya Deild,
Reyngøta 19, FO-100 Tórshavn

E-MAIL: skandinaviskabarnamissionen@hotmail.com

Postgiro: 9870-431.047.1
Norðoya Sparikassi: 9865-101.620.7
Betri Banki: 9181-120.980.0
BankNordik: 6460-101.594.1
Suðuroyar Sparikassi: 9870-101.148.1

REDAKTØR: Eva Ruderstam

OVERSÆTTELSE FRA SVENSK:

Svend Løbner

OPSÆTNING: PCG Malmö

TRYK: All-Media Øresund, Malmø

90 KONTRO SVENSK
INSAMLINGS
KONTROLL

Behøver du at udsætte dig selv for fare?

Kære faddere og livreddere!

"FAR, BEHØVER DU VIRKELIG udsætte dig selv for denne fare? Husk på, at du nu også har børnebørn, der har brug for dig!" Med disse ord i mine ører begyndte jeg min rejse mod en brændende krig i Ukraine. Det var min søn Henrik, der mindede mig om at passe på mig selv og måske revurdere min rejse til Ukraine.

Jeg ved, at det ikke er uden risici at begive sig direkte ind i en flammende krig, men jeg følte et enormt behov for at rejse til vores medarbejdere i Ukraine, der kæmper dagligt og udfører et heroisk arbejde for alle de krigshærgede børn og familier, som vi hjælper. Jeg hvilede trygt i de ord, som min far sagde til mig, da jeg begyndte at arbejde hos Children's Mission: "Bosse, dér hvor Herren sender dig hen, vil du være beskyttet og udstyret!" Så satte jeg mig ind i min bil og kørte til Ukraine.

DET VAR IKKE FØRSTE GANG, jeg kørte dertil; jeg har været i Ukraine mere end 200 gange, og jeg har selv kørt bilen dertil mange gange. Samme dag som jeg startede min rejse mod Lutsck, blev byen udsat for det værste bombeangreb siden krigens begyndelse. Russerne har ændret taktik for at ingen skal føle sig trygge nogen steder i Ukraine. Det nordvestlige Ukraine, hvor vi arbejder, er blevet skånet for massive bombninger og har fungeret som en relativt sikker zone, hvor internt fordrevne kan søge tilflugt. Området er stadig en af de sikreste zoner i Ukraine, men vores medarbejdere og alle de mennesker, der bor der, bliver konstant mindet om, at bomberne kan falde når som helst, også der.

KRIGSTRÆTTE MEDARBEJDERE. Det er nu tre år siden krigen startede, og vores medarbejdere kæmper hårdt hver dag for at hjælpe mennesker, der har brug for vores hjælp. De er også personligt ramt af krigen. Deres kære bliver indkaldt til fronten, dele af familierne lever som flygtninge i andre lande, og

der hviler et stort ansvar på dem, der bliver tilbage i Ukraine, for at tage sig af både familie, hjem og arbejde.

Da jeg endelig ankom til Children's Mission i Ukraine, blev jeg mødt af enorm kærlighed og taknemmelighed for, at jeg nu var kommet til dem i denne vanskelige situation. Samtidig var de bekymrede for, at der ville ske mig noget.

Jeg havde besluttet at bo på vores kontor på landet, fordi det var sikrere end at bo i byen. Forleden aften blev Lutsck udsat for endnu et større bombeangreb med droner og missiler. De fløj så lavt over huset, at jeg troede, de ville lande, hvor jeg befandt mig. Men de fortsatte et par kilometer og ramte mål i Lutsck.

MORGENEN EFTER ANGREBET skyndte mange af vores partnere sig hen til kontoret for at se, om alt var i orden med mig. Socialdirektøren græd og krammede mig. Hun sagde: "Bosse, tænk at du kommer hertil og viser din kærlighed i vores sværeste stund under krigen! Det viser, at vi ikke er glemt, at der er håb for os, og at der er mange af jer, der holder af os og ønsker at hjælpe os!"

De samme ord kom i forskellige varianter fra kirkeledere, hospitaler, børnehjem og frem for alt fra vores medarbejdere. Men jeg er absolut ingen helt! De virkelige helte er vores medarbejdere og alle de andre, der kæmper for Europas frihed!

Det lille, vi kan gøre, er at vise vores kærlighed og tilstedeværelse i deres vanskelige situation. Det er vigtigt, at de føler vores kærlighed og omsorg, og at vi fortsætter vores vigtige arbejde med at sende nødhjælp.

MIT HÅB OG MIN BØN er, at I fantastiske givere vil fortsætte med at støtte os på forskellige måder, så længe der er brug for vores hjælp! Uden jeres gaver kan vi intet gøre. I er ryggraden i alt vores arbejde. Vi er blot jeres forlængede arm, der sikrer, at hjælpen når frem.

Jeg drømmer om at kunne tage vores medarbejdere ud af Ukraine i et par uger, så de kan hvile sig og sove trygt. De er krigstrætte og har hårdt brug for det! Jeg undersøger, hvordan vi kan gøre det så hurtigt som muligt!

Tak for alt, hvad I gør for vores arbejde!

Bo Wallenberg sammen med Children's Missions feltpræster, som rejser til fronten med nødhjælp.

Bo Wallenberg
BO WALLENBERG
GENERALSEKRETÆR

På dagcentret får børnene hjælp til skolearbejde, mens de også får mad, leg og fællesskab.

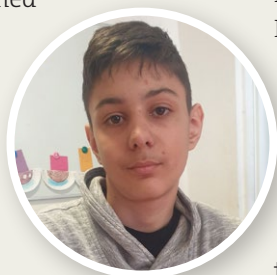
Hjælp med skolearbejde for en lysere fremtid

Children's Missions dagcenter i Moldova hjælper børn fra fattige og vanskelige kår til en bedre fremtid. På centret får de mad, lektiehjælp, støtte fra voksne og fællesskab med andre børn.

CENTRET DRIVES AF Children's Missions partnerorganisation Lumina Lumi. Der lægges stor vægt på at hjælpe børnene med lektier og skolearbejde, da vejen ud af fattigdom ofte går gennem uddannelse. Mange af børnene på centret bor hos deres forældre eller bedste-forældre med meget kort skoleuddannelse, og som derfor ikke er i stand til at hjælpe børnene med skolearbejdet. Det er heller ikke en selvfølge, at børnenes skolegang prioriteres, når nøden er stor, og forældrene fokuserer på at skaffe mad til børnene.

De børn, der kommer til dagcentret, bærer på både udfordringer og drømme. Takket være den støtte, de modtager, formår mange af børnene at ændre deres fremtid. Dagcentrets arbejde viser, at succes i skolen ikke kun handler om intelligens, men også om indsats, udholdenhed og støtte.

DANU ER EN 14-ÅRIG DRENG, der havde store problemer med matematik. Han lavede ikke sine lektier, og hans karakterer var i bund. Men med stor tålmodighed og hjælp fra lærerne i dagcentret voksede Danus selvtillid. Hver dag

satte han tid af til matematikøvelser, og det gav pote. Hans karakterer steg, og da han fik den højeste karakter i en matematikprøve for første gang, var både Danu og alle hans støtter i dagcentret overlykkelige. De havde støttet ham, hjulpet ham og frem for alt troet på hans mulighed for at lykkes.

TOLVÅRIGE DUMITRITA er den ældste af fire søskende. Faren har forladt moren, som derfor selv må tage sig af børnene. Familien er meget fattig, og Dumitrita og hendes søskende har tidligt lært, hvad det indebærer, at pengene ikke rækker. Dumitrita og hendes søster Mihaela går i skole, mens de to yngre brødre går i børnehaveklasse. I skolen er Dumitrita en flittig elev, selvom hun nogle gange må kæmpe hårdt med lektierne. Derhjemme hjælper hun sin mor med husarbejdet og tager sig ofte af sine yngre søskende, ikke mindst når moren går på arbejde.

De sidste fire år er Dumitrita kommet i Children's Missions dagcenter, nu sammen med Mihaela. På centret

får de varm mad og hjælp til deres lektier. De får lov til at lege, spille, og bruge tid sammen med venner i et roligt og trygt miljø, hvor de lærer, hvad det vil sige at have en kristen tro som fundament i tilværelsen. Søskendeparret elsker at komme på centret, hvor de føler sig velkomne og har fået gode venner.

Dumitritas mor er meget taknemmelig for den hjælp, hendes døtre får i dagcentret, og for den ekstra hjælp, de får i form af mad, hygiejneprodukter, tøj, sko og skoleudstyr.

LAURA ER EN TOLV-ÅRIG PIGE,

der elsker fortællinger, men som havde svært ved at læse og skrive. Hun ville ikke læse højt, fordi hun var bange for at lave fejl. Gennem daglig øvelse og opmuntring fra lærerne i dagcentret blev Laura til sidst en af de bedste elever i sin klasse i rumænsk, som tales i Moldova. Nu kan hun ikke kun læse flydende. Hun er også begyndt at skrive med smukke kalligrafiske bogstaver.

STEMMER FRA KRIGENS BØRN

Mykola

– **MIT NAVN ER MYKOLA**, og jeg er 13 år. Da krigen startede, flyttede min søster og jeg fra Lutsk til min tantes hus på landet. Det var så farligt i byen, og jeg var bange for eksplosionerne. Min mor var i Tyskland. Jeg savnede hende meget, og hun var bekymret for os.

– Efter to år flyttede vi tilbage til Lutsk, og jeg kunne bo hos min mor og far. Men så blev min far indkaldt til krigen. Det var meget svært, og jeg var meget bekymret for ham. Min far og jeg plejede at tale i telefon om at tage på fisketur sammen, når han kom hjem. Men i februar i år døde min far, mens han forsvarede vores land. Jeg kunne ikke tro, at det var sandt; jeg følte, at jeg ikke ville kunne overleve uden min far. Da min mor tog tilbage til Tyskland, var min søster og jeg alene igen.

– Denne sommer blev Lutsk voldsomt bombet. Den nat var jeg så bange. Da vi kiggede op på himlen, så det ud som om hele himlen var i brand. Vinduerne og hele huset rystede. Der lød et forfærdeligt brag.

– Jeg er så taknemmelig for, at min søster og jeg overlevede bombardementet. Men jeg er meget ked af det. Mor siger, at vi er nødt til at leve videre, og at alt nok skal blive godt til sidst, men jeg kan ikke holde op med at tænke på min far. Hvis bare han havde været i live!

– I sommer var jeg med på Children's Missions lejr. Alle var så venlige. De bad for os og tog sig af os. Jeg håber, jeg kan komme tilbage næste sommer. Og da håber jeg, at krigen er slut.

Victoria

– **MIT NAVN ER VICTORIA**, og jeg er 14 år. I sommer blev Lutsk bombet. Vores hus blev ramt af trykbølgen, og lejligheden blev ødelagt.

– Da bomberne begyndte at falde over vores by, var jeg alene hjemme og ventede på min storebror. Det var meget skræmmende! Jeg løb hen til naboerne, og sammen gik vi ned til et værelse uden vinduer. Vi løb videre ud på gaden og så, hvordan en drone ramte naboens hus. Jeg så en soldat sidde dækket af blod. Jeg blev selv ramt af granatsplinter og faldt om. Min bror kom og tog mig med til min bedstemor. Jeg havde fået en let hjernerystelse.

– Da angrebet var overstået, og vi fik kunne vende tilbage til lejligheden, var taget styrtet sammen, og alle vinduerne var blevet knust. Det var umuligt at blive boende der. I de første par dage efter angrebet var jeg meget bange for den mindste lyd. Nu er tingene lidt bedre. Jeg er taknemmelig til Gud for hans beskyttelse og for, at jeg og mine kære overlevede.

Lera

– **MIT NAVN ER LERA**, jeg er 12 år og bor i Sumy. I vores by er vi ofte udsat for russiske angreb. Da krigen startede, sendte min mor mig hen for at bo hos min tante i det vestlige Ukraine – mere end 320 kilometer væk. Jeg savnede virkelig min mor og min hjemby. Da jeg kom hjem efter tre måneder, så jeg, hvor meget, der var blevet ødelagt i Sumy. Jeg blev virkelig chokeret!

– I sommer deltog jeg i Children's Missions lejr. Jeg kunne så godt lide det, at jeg ikke ville hjem.

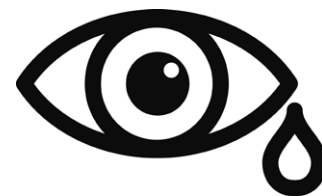
– Jeg går i skole, men vi kan ikke samles i skolebygningen på grund af de konstante angreb, så vi er nødt til at studere online.

– Jeg ville virkelig ønske, at mit liv kunne vende tilbage til normalen, så vi ikke konstant behøver at være bange for, at en raket eller en drone dræber os.

Lejr og festival for børn i NCG-klubber

I juni samledes over 100 børn fra otte forskellige skoler for at deltage i en festival for No Corruption Generation (NCG).

BØRNE TILHØRER forskellige klubber, og i et par dage mødtes de for at fortælle om deres arbejde, udveksle erfaringer og diskutere fremtidsplaner. Der var også tid til god mad og en udflugt til det gamle slot i Lutsch.

I august blev der arrangeret en tredages lejr for børn fra de forskellige antikorrupsionsklubber. De mødtes i Children's Missions lejr i Dubechno, hvor der blev afholdt undervisning, debatter og quizzer. Børnene havde også tid til at dyrke fællesskab og møde nye venner. Lejren blev meget godt modtaget, og deltagerne håbede på endnu en lejr næste sommer.

Samling ved bålet i Children's Missions lejr.

Glade børn modtog tøjdyr i forbindelse med Children's Missions besøg i landsbyen.

Glæden spredte sig i landsbyerne

I LØBET AF SOMMEREN har Children's Mission sammen med lokale kirker afholdt syv mindre festivaler og dag-lejre i forskellige landsbyer.

Missionsholdet blev mødt med glæde af både børnene og deres forældre. Der blev arrangeret andagter, lege, quizzer, konkurrencer og diskussioner. Sammen med

familierne var der også mad, fællesskab og sang omkring bålet.

Når en voldsom krig hærger i landet, er det vigtigt at kunne sprede glæde blandt både børn og voksne og give dem mulighed for – i det mindste for en stund – at glemme krigen, luftalarmerne, brandene og eksplosionerne.

Bo Wallenberg indvier skolehuset i landsbyen Narot.

Sådan blev geder til en skole

For ti år siden var børnene i landsbyen Narot alvorligt syge på grund af forurenset vand. En ny brønd og en flok geder ændrede alt. Da Bo Wallenberg kom på genbesøg, kunne han indvie en skole – som landsbyboerne selv havde finansieret!

FØRSTE GANG BO WALLENBERG kom til landsbyen Narot nær Lokichoggio i det nordvestlige Kenya, fik han et chok.

– Jeg blev mødt af landsbyens kvinder på vej derhen. De løftede mig op og bar mig ind i landsbyen til en lille hytte med flere døende børn og tryglede om hjælp til at redde børnene. Alle var syge, og det var tydeligt, at det skyldtes forurenset vand. Der var ingen brønd i landsbyen, og børnene drak af gamle plastikflasker, som de fyldte med grumset vand fra vandpytter.

Det var her, drømmen om at bore en brønd blev vakt. Children's Missions missionærer KeA og Birgitta Arnlund kom i kontakt med et amerikansk par, der udførte sprængninger for at finde vandårer. De kom til Narot og fandt – helt mirakuløst – vand ved første sprængning. Brønden blev en realitet – takket være penge fra Children's Mission på Færøerne. Landsbyen modtog også støtte gennem 30 geder, som landsbyboerne i fællesskab skulle passe.

I SEPTEMBER 2025 vendte Bo Wallenberg tilbage til landsbyen Narot. Og nu var situationen fuldstændig forandret

– Også denne gang blev jeg båret ind i landsbyen, men ikke til døende børn, men til raske børn, der sang

En af to små hytter, der blev brugt som skolestue, før det nye skolehus blev bygget.

og dansede. Landsbyboerne var så taknemmelige for brønden, der havde gjort deres børn raske!

En anden stor forskel var, at der nu var en skole i landsbyen.

– Myndighederne havde lovet at sende en lærer til landsbyen, hvis landsbyboerne byggede en skole. I starten blev to meget enkle hytter brugt som skolestuer. Men landsbyboerne drømte om et rigtigt skolehus og bad Children's Mission Africa, Children's Missions afrikakontor, om hjælp. De blev derefter rådet til at sælge geder for at bygge et hus.

De geder, som landsbyboerne havde modtaget, var blevet mangedoblet betydeligt gennem årene. Selvom det er usædvanligt i den kultur at sælge ud

af sine husdyr, valgte landsbyboerne at sælge 40 geder, så byggeriet kunne begynde.

DA BO WALLENBERG ANKOM, var det tid til at indvie skolebygningen, hvor 90 børn modtager undervisning på grundskoleniveau. Bo var ledsaget af en repræsentant for myndighederne og bestyrelsen for Ledo, som driver Children's Missions arbejde i Lokichoggio.

– Vi blev alle så rørt over det, vi så. Myndighedsrepræsentanten lovede, at en anden lærer ville blive sendt til skolen. Ledos bestyrelse valgte at bruge deres egne penge til at finansiere et betongulv i stedet for det nuværende jordgulv. Og Children's Mission

besluttede at bidrage med penge til at fremstille 30 skoleborde, så børnene ikke skulle sidde på sten i skolen.

INITIATIVET TIL AT SÆLGE GEDER og bygge en skole var så usædvanligt, at kenyansk fjernsyn rejste til Narot for at lave en reportage.

– Fra at være en landsby uden vand med syge og døende børn har alt ændret sig. Landsbyboerne fik hjælp, men de ville også give noget tilbage, og derfor investerede de i en skole til børnene. Jeg synes, det er et fantastisk eksempel på hjælp til selvhjælp. Samtidig viser det, hvilken forskel gedder kan gøre.

Det viser også, hvor vigtigt vand er.

– Jesus taler om livets vand, fordi vand er så centralt. Uden vand har vi ingenting. Children's Mission har boret

Nu har landsbyboerne i Narot en rigtig skole.

brønde i forskellige lande. Det er så håndgribeligt, hvordan vores hjælp forvandler menneskers liv.

– Landsbyen har også ændret sig på

et åndeligt plan. Vi har fortalt landsbyboerne om Jesus. De har modtaget ham i deres hjerter, og i dag er der endda en lille kirke i landsbyen.

Skolegang og håb for fremtiden

Takket være farmor

Søskendeparret David og Grace på otte og fem år er lige startet i skole og har taget deres første skridt mod uddannelse og en bedre fremtid. Det kan de takke Gift School og deres driftige bedstemor for.

David og Grace sammen med bedstemor Everline.

HISTORIEN OM DAVID OG GRACE begynder faktisk med to andre søskende, Japheth og Eva, som tidligere gik på Gift School og nu er begyndt i gymnasiet. Da deres mor døde, var det deres bedstemor Everline, der tog sig af dem. Everline bor i slumkvarteret i Mombasa, hvor Gift School ligger. Hun har indset, hvilken velsignelse skolen har været for Japheth og Eva, som har modtaget hjælp til både uddannelse og fødevarer.

Nu havde to andre af Everlines børnebørn – David og Grace – brug for hjælp. Deres far døde i sommer i en ulykke under en politisk demonstration. Ud over det chok og den sorg, dødsfaldet medførte, forsvandt også familiens eneste indkomst. Børnenes mor havde svært ved at skaffe mad på bordet til David, Grace og deres etårige søskende.

Everline tog til Gift School for at appellere til grundlæggeren Linah Samba. "Hvis det ikke er for meget at bede om, så tag hånd om mine

børnebørn! Gift School har været en stor hjælp for mine andre børnebørn, og jeg ønsker af hele mit hjerte, at David og Grace også får en god start på livet ved at gå i skole og få en uddannelse."

Linah Samba trøstede hende og fortalte hende, at takket være Children's Mission og givnerne kan Gift School tage imod børn, der har brug for hjælp, give dem en uddannelse og støtte dem med mad. Selvfølgelig var David og Grace velkomne til skolen.

Everline har selv haft et hårdt liv, fuldt af sorg. To af hendes børn døde af sygdom i en alder af otte og ti år. Hendes datter, Japhet og Evas mor, døde som voksen. Nu har hun også mistet sin søn: David og Graces far.

Everline sætter nu sit håb til, at hendes børnebørn får en god uddannelse, der vil bane vej for et bedre liv for dem. Hun er taknemmelig for alle, der gør det muligt for hendes børnebørn og andre børn fra fattige familier at få mulighed for et bedre liv.

UGANDA

Joy forsørger sine børn med egne penge

– Jeg måtte ikke gå i skole som barn. Men tænk engang: Nu kan jeg arbejde og betale mine børns skolepenge!

JOY NANAIYGWE lever virkelig op til sit navn. Joy betyder glæde, og hun udstråler en glæde, som hun spreder til andre. Hun udstråler også taknemmelighed og håb for fremtiden. Sådan er hendes liv blevet fuldstændig forandret.

Joy voksede op på landet i Uganda under meget fattige forhold. Hun gik knap nok i skole, fordi hendes forældre ikke havde råd til det. Ud over manglende viden og erfaring førte det til lav selvtillid og en følelse af, at hun var mindre værd end andre.

– Livet var så svært. Jeg havde ingenting og manglede alt. Jeg var så deprimeret, at jeg blev bange for andre mennesker.

Vendepunktet kom, da Children's Mission kom til Joys landsby gennem partnerorganisationen CFE.

– Jeg blev udvalgt til at blive oplært til frisør. Tænk engang, at nogen troede

på mig og investerede i mig! Mine forældre kunne ikke give mig en uddannelse, men nu fik jeg lært noget og er blevet til noget!

Joy fuldførte træningen og lærte faget. Bagefter fik hun et startsæt med udstyr til en frisørsalon.

– Jeg startede en mobil frisørsalon, hvor jeg rejste rundt og hjalp kvinder med deres hår. For de penge, jeg tjente, købte jeg to geder, der gav mælk og gedekid. Virksomheden voksede. Efter et stykke tid kunne jeg få mine egne lokaler til min frisørsalon. Det er kun ét rum, men jeg ejer det selv, og jeg tror, at salonen vil vokse og blive større.

Joys forretning gør, at hun i dag kan forsørge sine tre børn.

– Forestil dig, at jeg, som ikke selv måtte gå i skole, nu kan sende mine børn i skole! Jeg har min egen salon, der giver en indkomst, så jeg kan

Joy foran hendes frisørsalon.

forsørge mine børn med mine egne penge og sørge for, at de får tøj og skolebøger. Det er helt fantastisk! Jeg er så taknemmelig, både for Gud, der hjalp mig gennem alt, og for Children's Mission og CFE, der gav mig denne chance!

Paul med sin kone og nogle af de tolv børn.

UGANDA

Fisk, husdyr og grøntsager støtter storfamilien

Paul Waya har en rigtig stor familie med kone og hele tolv børn. Han ser hvert barn som en velsignelse fra Gud.

PAUL WAYA HAR EN rigtig stor familie med kone og hele tolv børn. Han ser hvert barn som en velsignelse fra Gud.

Men en stor familie fører til økonomiske udfordringer. Children's Mission og partnerorganisationen CFE har gjort en kæmpe forskel.

– For ti år siden kom vi i kontakt med CFE, og jeg kunne deltage i et kursus i husdyrhold. Vi havde allerede en gris, og efter træningen fik jeg også to geder fra Children's Mission. Gederne fik fire gedekid, og vi begyndte at sælge dyr for at betale børnenes skolepenge, siger Paul.

Paul fortæller, hvordan familiens indkomst er vokset, langsomt men sikkert. I dag er han både landmand og forretningsmand.

Han opdrætter dyr og dyrker og sælger tomater. Han køber også store mængder af små tørrede fisk, som han sælger i mindre pakker. Fiskene er meget populære, fordi de er velsmagende og meget nærende.

– Det, jeg lærte under træningen, har været enormt værdifuldt. Selvom familien er stor, formår vi at tjene penge nok til mad og skolepenge, siger Paul.

BANGLADESH

Skolegang holder Shibnaths drøm i live

SHIBNATH MARDI er 13 år gammel og går i femte klasse på Bikrampur Tutorial School, en af mange grundskoler i Bangladesh, der drives med støtte fra Children's Mission.

Shibnath kommer fra en fattig kristen familie. Hans drøm er at gå ind i hæren for at opretholde freden i landet, men også for at hjælpe mennesker i katastrofetider. Men hans drøm var ved at gå i op i røg, da familien ikke havde råd til at sende Shibnath i skole og betale for skolepenge og skolebøger. Den eneste person i familien med en indkomst er faderen. Han er daglejer de dage, hvor der er arbejde til ham. Men hans løn er usikker og så lav, at den ikke er nok til at dække familiens behov.

Et håbets lys blev tændt, da Shibnath blev tilbudt gratis un-

dervisning og skolebøger på Children's Mission grundskole.

En uddannelse er nødvendig for, at han kan nå sit mål, og nu kan hans drøm få nyt liv.

I skolen lærer Shibnath matematik, sprog og kendskab til verden. Han lærer også vigtigheden af god hygiejne for at undgå sygdomme. Foruden gode værdier, og hvordan man behandler andre mennesker med respekt. Shibnath nyder at gå i skole.

Han kan også godt lide at dyrke grøntsager og spille fodbold med sine klassekammerater.

Forældrene er taknemmelige for gaverne, Children's Mission og partnerorganisationen FCCB, for at give Shibnath og andre fattige børn mulighed for at gå i skole og få en uddannelse for en bedre fremtid.

Shibnath nyder at dyrke grøntsager.

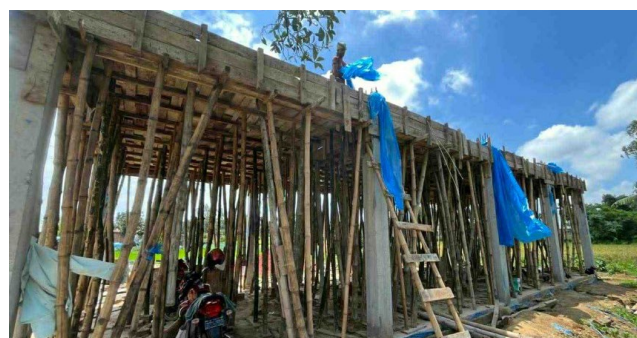
BANGLADESH

Kirkebyggeri skrider frem

I PRAN NAGAR I BANGLADESH arbejdes der på højtryk for at bygge et hus, der skal bruges både til kirke i weekenderne og til skole i løbet af ugen.

Den kristne menighed i Pran Nagar har en lille bygning, der i flere år har været brugt til både skole og kirke. Men menigheden er vokset betydeligt, og huset er ikke stort nok. I foråret blev det klart, at der skulle bygges en ny kirke med økonomisk støtte fra Sverige. Kirkebygningen er hovedsageligt finansieret af Malmø Pinsekirke, men Children's Mission træder til for at hjælpe med nogle af byggeriets omkostninger.

I løbet af sommeren og efteråret er den nye kirke vokset. Det gamle hus blev revet ned, og det første spadestik er taget til den nye bygning. Snart begyndte bygningens omrids at tage form, men monsunregn forsinkede byggeriet. Støbningen af taget måtte vente til juli, hvor vejret var bedre, og midt i juli var konstruktionen klar. Indgangen var færdig, og det store kors blev sat på plads. Væggene blev pudset både indvendigt og udvendigt. Nu mangler kun elektricitet, vinduer, veranda og maling, før den færdige kirke/skole i Pran Nagar står klar, omgivet af smuk beplantning med bølgende rismarker i baggrunden.

Kirken vokser. Snart vil den blive brugt som både kirkebygning og skoleundervisning.

Xians vej til et Smukt smil

Xian var kun fire dage gammel, da han første gang kom til Children's Missions børneklíník. Han havde læbe-, kæbe- og ganespalte, og hans mors ængstelige udtryk viste, at hun desperat ønskede, at nogen kunne hjælpe hendes dreng, så han kunne leve sund og rask.

Xian har gennemgået fire operationer indtil videre.

MOREN FANDT ALLEREDE under graviditeten ud af, at hendes barn ville blive født med læbe-, kæbe- og ganespalte.

– Jeg vil aldrig glemme ultralydsscanningen, hvor teknikeren gik ud for at hente lægen. Da jeg indså, at noget var galt, følte jeg mig lammet, bange og desperat. Jeg fik at vide, at vores barn ville blive født med læbe-, kæbe- og ganespalte, og i de næste par dage søgte jeg overalt efter information for at forstå, hvad der ventede mit barn, fortæller hans mor.

Hun havde hørt, at Children's Missions læger kunne henvise børn til gratis operation. Hun kom til Children's Missions klinik, da hendes søn kun var et par dage gammel. Da hun mødte

personalet på Children's Mission, og senere kirurgen, følte hun fred i hjertet. Hun vidste, at hendes søn var i de bedste hænder.

Xian har altid været stærk. Han har gennemgået fire operationer – helt gratis for familien – og er kommet sig hurtigt efter hver operation. Hans lyst til at spise har altid overskygget smerten. Han begyndte hos en talepædagog, da han var to år gammel. Det er et mirakel, at han i dag kan tale tydeligt og ikke har brug for mere taleterapi. Om et par år forventes endnu en operation, der skal gøre det lettere for hans tænder.

Xian har ikke ladet problemerne standse ham. Han er nu otte år gam-

mel, går i tredje klasse og beskrives som en modig og klog dreng, der elsker at tegne og danse. Han får nemt venner. Han elsker at være udendørs, og han er en mester i bowling.

– Vi vil ikke ændre noget ved Xians livsrejse. Hans styrke og hans bløde hjerte inspirerer os hver dag. Og arrener – vi håber, de aldrig blegner.

– Han har fortjent hver enkelt, og de fortæller hans smukke historie, siger moderen.

Når Xian har brug for lægehjælp, er Children's Mission klar til at hjælpe. Han er også kommet med i Children's Missions sponsorprogram, som vil give ham økonomisk støtte til uddannelse – og dermed til en lys fremtid.

Paul vil flyve højt i livet

HAN ER KUN NI ÅR GAMMEL, men Paul viser, at drømme og hårdt arbejde må gå hånd i hånd, hvis man vil nå sine mål.

Paul Jashmyr er den yngste af fire søskende. Han kommer fra en kristen familie, der opdrager ham i et miljø af tro og kærlighed. Paul går på en af Children's Missions skoler i Manila. Han beskrives som en klog, aktiv og ordentlig elev, der følger sine forældres råd og lægger sit hjerte i alt, hvad han gør. På grund af sin beslutsomhed og hårde arbejde var Paul den bedste i sin klasse sidste år, og han fortsætter med at klare sig godt i skolen også i år.

Paul har også flere andre talenter. Han elsker at synge, han spiller skak, og nogle gange deltager han i tegnekonkurrencer. Han deltager i flere forskellige aktiviteter i skolen. Med sin kreativitet, intelligens og udholdenhed er Paul ikke kun god i skolen, men også en inspiration for andre.

Paul drømmer om at blive pilot – han er klar til at flyve højt, ligesom med sine mål i livet. Paul er en velsignelse for sin familie og en påmindelse om, at med tro, håb og udholdenhed – og frem for alt med Gud i centrum – er intet umuligt.

Tvillingers vej til sundhed

Tyler og Tyron er tvillinger. De blev født for tidligt i uge 34 med en mangelsygdom (G6PD-mangel), der kan føre til anæmi og gulsot. De gennemgik en række tests og behandlinger, før de fik lov til at forlade hospitalet.

FOR MOR NORY var småbørnsårene med tvillingerne hårde. Tvillingerne havde nedsat appetit og blev let syge. Samtidig var det vigtigt, at de ikke spiste mad, der kunne give dem fysiske problemer på grund af sygdommen.

Hjælpen kom gennem Children's Mission og deres 120-dages ernæringsprogram for underernærede børn. Nory havde mistanke om, at tvillingerne var undervægtige, og tøvede ikke med at inkludere dem i programmet. Hun var

en aktiv deltager i sammenkomsterne, hvor hun lærte om madens betydning for sundheden, og hun var meget taknemmelig for at lære, hvordan hun kunne tilberede nærende og sund mad til sine sønner.

Tvillingerne blev undersøgt af både læger og sygeplejersker. Efter en indledende vurdering blev de sendt til en røntgenundersøgelse af lungerne. Undersøgelsen viste en bakteriel infektion i lungerne, og tvillingerne fik

medicin. Ved opfølgningstjekket kunne Children's Missions team se både lettelse og undren i Norys øjne. Tvillingerernes helbred var blevet betydeligt bedre. De sov godt, spiste med god appetit og havde betydeligt mere energi end før. Moderen er meget taknemmelig for den hjælp, hun har fået til at forbedre tvillingerernes helbred.

En dag med familien i fokus

"EN FAMILIE, DER HOLDER SAMMEN, er en lykkelig familie!" Årets Familiedag blev fejret under dette tema for familierne til eleverne på Children's Missions skole, Shining Light Center, i Manila, Filippinerne. Familiedagen er en af de dage i året, som skolens elever ser mest frem til. Dagen blev i år fejret den 30. september med omkring 400 deltagere.

Dagen var fyldt med fælles aktiviteter i form af lege og konkurrencer, som skaber minder med klassekammerater, skolekammerater og ikke mindst familien. Under Familiedagen var der også taler og diskussioner om vigtigheden af familie og fællesskab og tid til at være sammen som grundlag for et godt liv.

Din gave kan redde en hel generation

At støtte en sikker fødsel er mere end at redde et enkelt liv. Det er at give en lille pige eller dreng mulighed for at leve, vokse, trives, udvikle sig og med tiden stifte egen familie.

Med Safe Delivery App får fødselshjælpere vejledning i at overvinde fødselskomplikationer og sikre mor og baby de bedste livsbetingelser.

Og når appen til mobiltelefoner nu oversættes til Kirundi kommer den til gavn for børn, mødre og familier i afsidesliggende små landsbyer i Burundi. Også helt derude, hvor der ikke er netforbindelse.

Det lille østafrikanske land har hårdt brug for livreddende fødselshjælp. Ifølge UNICEF dør 36 pr. 1000 babyer i fødslen. Det

er 10 gange flere end i Danmark. Desuden dør 392 kvinder pr. 100.000 fødsler i Burundi. Det er 100 gange flere end i Danmark!

Alt sammen på grund af dårlig hygiejne, manglende viden og udstyr, der glimrer ved sit fravær. Problemer, som Safe Delivery App nu tager fat på at løse.

Og det er lige her, du kan være med. Din gave kan redde liv, ja en hel generation af unge mennesker med masser af potentiale!

*Kærlig hilsen,
Arne Panduro, landsleder*

Children's Mission

Brobyvej 72
2650 Hvidovre, Denmark
Tel: 53 53 73 04
www.childrensmisson.dk

**Giv en gave til
Children's Mission**

Mobile Pay: 80 574
Girokort: 921-6464
Netbank Nordea: Reg.nr: 2256
Konto nr: 6445 550 599

**Mærk din
gave
"Burundi"**